

==== Brivca trikrat na mesec. ====

Brivca stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 avč.

Lani in letos.

Lani sta se skupaj še
 Tam pri peči grela,
 Letos pa že vsak zase
 K mizi sta se vsela.

Lani bil je »Srček zlat«
 Jeden še kot drugi,
 Letos pa je »Vrag rogat«
 Jeden bolj kot drugi.

Lani bila huda vest
 Slaba je beseda,
 Letos pa že trda pest
 Skoraj ne preseda.

Zakonski ker toplomer
 Prvo leto kaže
 Le toploto v jednomer
 In nikdar ne laže.

Drugo leto pa potem
 Pride mrzla zima,
 Zima mrzla, ki povsem
 Nikdar konca nima.

Silvester.

Na kaj se dajo v novem stoletju naložiti novi davki.

Ker ministerstvu vedno primanjkuje denarja in mora misliti na to, kje bi se naj dal komu kak nov davak naložiti, priskoči »Brivca«, ki zmiraj na kaj novega študira in se mu denarni minister zares smili, na pomoč s temi predlogi:

Davek od lenobe. Vsak uradnik, ki bi svoje delo lahko storil o pravem času, pa ga zavleče in s tem škoduje strankam, plača davka za dan zamude samo 30 kr. Ravno toliko plača vsak obrtnik in rokodelc, ki ima doma polno dela, pa pohajkva ali v oštariji sedi.

Davek od neuljudnosti. Vsak uradnik, ki nad stranko zareži, kakor da bi bila ona zavoljo njega na svetu, plača za vsak tak primerljaj 10 kr.

Davek od peresa. Vsak, kdor s svojim neslanim peresom napravi kak prepir po listih ali celo med narodom, plača po 2 kr. davka od tiskane vrste; kdor se pa z neokretnim peresom ošabno sili med pisatelje, plača patent za mazačevo rokodelstvo. (Glavna točka!)

Davek od pijančevanja. Kdor pride zvečer popolnem pijan domu, plača vsak

pot 10 kr. ali pa za vse leto 5 glđ.; potem dobi na vrat marko, da ima pravico do tega. Kdor hodi pit slabo vino ali žgano pijačo, plača vsaki pot 20 kr., krčmar pa, ki mu da kaj takega pit, 30 kr. Če gre Slovenec v remčursko ali laško gostilno ali kavarno, plača davka vsaki pot 40 kr.

Davek za veterinjaštvo. Kedor promeni svojo narodnost ali politično mnenje iz dobičkarije in sploh plašč po vetru obrača, plača vsakokrat, kadar to stori, 1000 glđ.; če se pa kot poslanec proti obljubi svojim volilecem dani prevrže tako, da njim nastane kada škoda, se mu vzame vse premoženje. Vsak nemškutar plača davka po 10 kr. na dan.

Davek na potrato. Vsaka ženska, ki nosi prešopirno obleko in nepotreben kinč. da s tem še druge k zapravljevosti in potratu nagiba, plača od vsake take nepotrebne reči po 30 kr. davka.

Davek od nepotrebne govornje. Kdor v kakoršnem koli zboru, društvu ali skodu, posebno v deželnem in državnem zboru z nagajivim govornjem muči ali dolgočasi poslušalce, plača od vsake besede ki jo je govoril odveč, po 2 kr., od vsakega zavrženega predloga po 1 glđ. davka. Izvzeti so le tisti, katerih besedam se vse smeje.

Davek od »Brivca«. Kdor bere »Brivca« v kontrabant ali si ga naroči, plača ga pa ne, plača od vsake številke 10 kr. davka, zraven pa še posebno kazni, katero določi »Brivca« sam. Če ga kdo bere na glas več

ljudem, plača ta davek in kazen vsak, kdor ga poslušna, izvzemi gluhe.

To je nekaj novih davkov, ki pridejo precej v veljavo, ko jih denarni minister potrdi. Če se tako ne bo napolnil davkarski sod, potem pa res nima dna.

Dano v naši brivnici na dan sv. Silvestra umirajočega stoletja devetnajstega.

Celjski „Befelshaber“.

(Nadaljevanje.)

Gleda krog po sobi. Kje je venec Lovorov? Kje Stieger je in drugi? Kje je Ambrožič, Terzit trojanski? Kje so sokoli, da jih naklesti? Ni nikogar v sobi razven žene, Ki je ravno vstala, se oblači, Zdaj se še le spomni, da je sanjal. Na široko zdeha, na to vstane, Se obleče in popije kavo. Ktero mu pripravila je žena. Na poti nato se k »Gasthof Engel«, Skupaj zbere tam nemčursko vojsko. Kar si človek misliti zamore, Tamkaj snide se; gospodje, hlapci, Mestni postopači, šošterpubi, Klučarji, kovači in mizarji, Vsa zadruga celjskih »heil« kričačev. V sredo stopi njihov »befelshaber«, Tako regimentu svojmu pravi: »Slavna gospoda, predragi gostje! Kakor veste, prišli bodo Čehi Obiskat Slovence, svoje brate. Pokažimo mi, da smo junaki! Ne pustimo Čehom priti v Celje, In če pridejo, gorjé jim bode! Poslušajte dobro, kar vam pravim! Čehi vsi prav hrabri so možaki, Ki zdrobijo nas na drobne kosce, Če jih mi napademo kar sami. To sem jaz že davno izprevidel. Naročil za to sem policaje Iz Celoveca same čvrste Nemce, Ki pomagali nam bodo v sili. Ali nisem dobro jaz pogodil? »Bravo! Heil dem Oex« vpíjé vsi glasno, Kakor da bi jih konjederci drli. Nadaljuje govor »befelshaber«: »Bil sem vedno jaz vam dober vodja Zoper Slave, naše nasprotnike. To samo ob sebi se razume, Da bežati morali smo včasih In prišli domov s krvavo glavo; Toda zdaj se to ne sme zgoditi! Žepe vse si z jajci napolnite, »Žujimi boste pozdravili Čehé; Batine debele tudi vzemite, Ž njimi Čehé bodete napadli;

Vsak si kupi naj svinčeno piščal, Da v nevarnosti pomoč pokliče. Da zastoj ne boste se borili, Jaz porok zato vam hočem biti. Pürgermeister že za vas skrbel bo. Da dovolj dobili boste piva«. »Heil und Sieg! Nur nieder mit den [Tschechen!«

Zagrmi iz kotov vseh štrašansko, Kakor v babilonski to zmešnjavi. Ko pa pes domači tam pri peči, Siromak, ki teše še je, to sliši, Kar pri priči stegne se, pogine!

(Dalje sledi.)

Kocelj.

A.: Otroci se naj podučujejo v materinem jeziku, stoji tudi zapisano.

B.: Ali to ni prav?

A.: Prav! Zakaj pa ni zapisano v očetovem jeziku, pa zmiraj le v materinem. Ali je tu kak razložek?

B.: Se ve, da je.

A.: Zakaj?

B.: Za mater se vselej ve, za očeta pa ne.

A.: Tako?

B.: Tako, tako!

Smuk čez vrh.

Obesil se je.

(Slika iz življenja. Spisal I z e s l a v.)

I.

Ali boš ljubila
Moje srce.

Nar. pesen

Jaz nočem tvoja biti

Nar. pesen.

In vstopil je pred njo. Glas se mu je tresel. . . .

— Gospodična, jaz vas ljubim!

Ponižno kakor pudelček je povsíl oči in v upu in strahu čakal odsodbe.

Jaz vas ljubim! Oh ta fraza! Ta premlatena fraza! Koliko ljudem je že zmešala pamet!

»Ona« je še zmirom molčala. Moment je bil »svečan«. Tajna tišina je vladala v sobi.

Škoda, da to ni trajalo dolgo. Iz sosedne sobe se zasliši žensko hihitanje. Našemu junaku postaja tesno pri srečanju. . . .

— Hihih, — glasilo se je dalje iz druge sobe.

Oh te proklete ženske!

— Hihih. . . .

Zmiraj tesneje mu prihaja, konci svetločrnega fraka mu zatrepečejo. . . .

In zopet:

— Hihih, toda ne iz sosednje sobe, ampak pred njim!

Prestrašen je povzdignil oči.

Oj groza!

»Ona« se smeje. . . .

O jerum, qual matatio rerum!

— Hihih, hihihi. . . .

To je našemu »junaku« odveč. Kakor blisk zgrabi cilinder in plane kakor divja zver skozi vrata.

Toda še ni dovolj te nesreče! Na sredi stopnic se zaleti v debelo kuharico s škafofom vode na glavi.

Ne morem ti popisati, dragi čitatelj, tega prizora, [in sicer iz dveh razlogov: Prvič, ker tega ne morem, in drugič — kar je glavno — ker se v resnici bojim za tvoj — popek.

Le to naj povem, da je prišel naš »fant« iz hiše »nesrečnega imena« s krvavim nosom, moker, kakor miš, brez črne pinje, sploh takšen, da bi se še celo tebi, ljubezniva bralka, gotovo v srce smilil, ko bi ga takrat vidala.

Kakor preganjena srna se jes pustil v tek in bežal dalje, dalje po ulicah.

Gori v nesrečni sobi pa ste si dve nežni ženski teleci tiščali trebuhek in se valjali v smehu po mehkih zofah. Zopet in zopet se je slišal tisti hihihi. . . .

Vse drugače hihitanje pa se je čulo na stopnicah. . . .

O jerum!

II.

Okoli se plazí potrt
Življenje sovražít začne
V soboto obesil se je.

Simon Jenko.

Dalje in dalje — zmiraj dalje je bažal.

Ljudje so začudeni gledali za njim. Semtertje se je čula beseda:

»Zblaznel je!«

Konečno ga opazita dva stražnika. Pogumno se mu postavi ta na pot. Toda: nevarno je medveda dražiti.

Komaj stegneti roke po njem, že sta na tleh. Eden odleti v zid, drugi pa v mimoidočega gospoda in ta zopet v družega.

To bil vam je boj.
To bil vam je boj.

In zopet dalje je bežal. Pustil je že zadnje mestne hiše za seboj. In dalje je šel divji tek čez drn in strn proti bližnjemu gozdu.

Konečno se je vstavil. Vendar enkrat! Ozrl se je okrog. Bil je v gozdu. Vtrujen je sedel na hrastov štor,

Črne misli mu rojijo po glavi.
Plane kvišku in si odveže pas — — —

Tam pa v črnem peklu je vladalo takrat veliko veselje. Zopet jim je pripadla jedna dušica.

Mojster Lucifer je vesel raztezal svoj sajasti pergament, ker treba je bilo zopet zapisati eno ime, a prostora je manjkalo.

Z obema rokama je držal črno »lišto«, z zobmi pa jo je vlekel, toda od prevelikega veselja malo premočna »lišta« se vtrga in bumf! se je udaril satan v zid.

Strašanski grohot v peklu!

Da, to vam je bilo veselje!

Pa skisalo se jim je...

III.

Po cesti pride én star muož.
Nar. pesen.

V tistem času je korakal po kolovoznem potu v gozdu star vinski bratec, ne-oženjen Avguštinek Griža. Imel ga je že nekaj »pod klobukom«.

S hripavim glasom je rezal tisto znano narodno:

Tri pure, tri race
Tri bele gosi
Mnoja ljubca ni spala
Tri ciele noči.

— Kaj ti pravim, Avguštinek, začel je govoriti sam s saboj — bil je namreč eden izmed onih ljudi, ki se ravno tako lepo pogovarjajo sami, kakor s kakim drugim; —

Kaj ti pravim! He, fant si! Če greš opoldne iskati z lučjo, pa najdeš takega in ga ne najdeš! Buzarona, pa ga ne in ga ne! In tudi vince rad piješ!

In zopet je zakročil:

Pili smo ga cielel dan,
Odbi

Naenkrat, kakor bi mu bil glas v grlu zmrznil, je obstal.

Tam na drevesu je zagledal nekaj, kar mu je spravilo srce v hlače.

Bilo je telo nesrečnega Don Juana, katero je cingljalo na drevesu.

Avguštinek Griža je bil kmalu »na mestu«. — Pogumno je stopil k drevesu in zakričal:

— He, ti spaka spakedrana, kruljeva, neumna, ali greš dol! Ali greš dol, ti pravim! Kaj! A?

Nič odgovora -- le neko grgranje se je čulo.

— No, ali ne greš dol? Strela kosmata, človeče božje, ali ne boš šel! Ne greš? No, čakaj, bomo videli!

Vzel je svoj britkl »fouč« in rezkl! je ležalo nesrečno truplo na tleh.

— Na, zdaj pa leži, mrha mrejnasta, djal je Avguštinek Griža in flegmatično odšel svojo pot.

Nekoliko časa je ležal naš junak na tleh nepremično, potem se je začel počasi gibati in konečno je vstal, menceje si oči.

V grlu ga je nekaj tiščalo... iz daljave pa so se slišali hripavi glasovi odhajajočega Avguštineka:

Se je milo jokala,
Kir dekle več ni.

Epilog.

To žalost v eksemplu povem.
Neskrbnim vam mladim ljudem,
Če dolgo živet' vam je mar,
Zaljubit' se nikdar nikar!

J. S.

Maščevanje dekleta.

Kraška burja brije, sneg sneži,
Tam pod oknom Cilke fant stoji

Milo kliče, vpije in ječf,
Da naj k sebi v sobo ga pustf.

Oj preljubo moje ti dekle
Odpri, odpri okno in srce!«

Glej, odpre se okno — in o bes!
V hipu fant je moker, kakor pes.

Hotel goljufati je dekle,

Ali vedela je ona vse...

Kedaj bo zmaga?

Japonci so, kakor znano, sijajno premagali velikana Kitajca. In Englež sreča Japoneca in ga vpraša:

»Priatelj, ker sva se ravno srečala in si tako skušen mož, dajmi dober nasvet. Kedaj je treba prav za prav streljati v vojni, da se zmaga?«

Japonec: »Kedar ti pride sovražnik »na muho«, lahko začneš in zmaga bo tvoja!«

Kdor vto ne verjame....

Marička mi blodi po glavi ves dan,
Če truden sem žejen in tudi zaspan.
Maričkin poljubček je sladek ko med
Le škoda, da v zakon ne morem je vzeti.
Tu treba postelje, tu treba jedać,
Tu treba je krila, tu treba je hlač,
Na žalost mi manjka le en tisočak:

Kdor vto ne verjame, oj ta je čudak!

V Gorici in Istri narobe vse gre,
In v Trstu talijanski povsod govoré
Slovenski v uradih ne slišiš nič več
Ker »nekim gospodom ta jezik ni všeč!«
Bi hteli naprtit' nam: »dolce del si«,
Čeprav tu večina slovanska živi.

»La parli taljan« — tu pravi ti vsak:

Kdor vto ne verjame, oj ta je čudak!

Le pojdi prijatelj, v bližnji Rojan,
Talijanov iskal boš v resnici zaman,
In vendar trde vsi ministri še zdaj:
Slovenski Rojan, da talijanski je raj!
Slovenskih volilev je polnih tri sto,
Slovencev naštelci pa niso ni sto.

Zastonj protestira Sloven — siromak:

Kdor vto ne verjame, oj ta je čudak!

Preljubo veselje oj kje si doma,
Tam kjer za pravice enake se znaš.
Prehodi cesarstvo okrog in okrog;
»Enake pravice« ti trobe v en rog.
In vendar ni taka, to kmalu izveš,
Čim našo deželo prehodil bi peš.

Tu vladata vedno le Nemeec in Lah:

Kdor vto ne verjame, oj ta je čudak!

Stk.

Tajna zarota na silvestrov večer.

Odbila je enajsta ura. V neki tržaški ulici stoji hiša, v hiši soba, v sobi miza, okoli mize pet oseb. Na mizi leži trobojnica, ob straneh gorite dve sveči.

Starejša je ustala in spregovorila:

Drage posestrice! Vam so dobro znana naša pravila in njih namen.

Danes kočemo [pregledati naše delovanje in ponoviti zvezo s prisego pod geslom: »Največ sveta otrokom sliši Slave«, torej da se to uresniči zahtevamo: **slovenski doma, slovenski na cesti, v prodajalnicah, na veseljah — slovenski povsod!**

Zdaj pridemo na Vaša poročila: Najprej poročaj ti, Marija!

— Moji gospodarji so Lah — židje. Začetkom so me imenovali »la bela ščaveta«. A jaz sem gospoj povedala, kar ji je šlo. Poslali so me preč, a čez osem dnij

so me poklicali zopet v hišo. Prišla sem, a le s pogojem, da ostanem kakor hišna, a nikdar kakor sužnja.

Polagoma sem jih pridobila. Udali so se. In danes me večkrat vprašajo: Marija si čitala »Edinost«, si kupila »Brivec«?

Starejša na to: Najtežje nam gre pri tujih gospodarjih, vendar ženska zvižaja in previdnost zmaga vse ovire.

Kaj nam boš pa ti Tončka povedala:

— Jaz sem si vzela nalogo, da hodim kupovat le v take prodajalnice, v katerih mladenči slovenski govoré. Zdej sem šla v to, zdaj v ono, kjer sem zvedela, da je kakšen naših. Takoj sem poskušala, ali zna še slovenski. No morem reči, da so naši lepi fantje, trgovski pomočniki — vse drugi, kakor pred leti. Kar ponosna sem na nje. — Seveda ne vsi, zasačila sem tudi Brkina, Krašoveca, celo Kranjca, ki je brez vse milosti klatil italijanske orehe. Ko sva se spričkala in sem ga dobro oštela, se nisem več vrnila, dokler nisem zvedela, da se je popoljal.

One prodajalnice pa, v katerih nas krščeni ali nekrščeni Lah vrhu tega, da jim naši ljudje nosijo denar še zaničujejo, teh se ogibajmo in tovarišice svarim: stori mi ljubav, Milka, le tja v ono laško žrelo ne nosi slovenskih grošev.

Starejša: Tončka, tvoje delovanje je pravo, ti bodeš dosti koristila naši stvari. Zdaj naj pa Stana pove svoje »plane«.

— Veste, drage moje, jaz sem si zbrala drugo delo. Kedar sem prosta, grem ali na lesni trg ali na rdeči most, pa tudi v mestni vrt. Navadno ne grem sama. Dogovorile smo se tri, da si ena drugej pošiljamo tiste fante, ki dišijo po cikorji. Kadar se srečamo, začnemo jih žehitati in briti, pa vedno tako, da še drugi čujejo. — Moj Jožek je tudi sporazumljen z menoj, on mi posebno ob nedeljah pripelje kakšnega zgubljenega jancea. Zdaj ga začnemo striči do kože, in ne nehajo, dokler nam ne obljubi, da se spokori. Drugače mu ne damo miru. — Na ta način smo že marsikaterega kozla pripeljali v domači hlev.

— Dobro, dobro Stana, ti si pravo pogodila — potrdile so navzoče.

— Kaj pa ti Anica, ti tudi nisi zadnja — jo nagovori starejša.

— Jaz hodim na lov na veselice; tukaj si zbiram naše gospodiče v rokovcih. Ali menite, drage, da tu ni dela? — Kar nedolžno pričnem: »Rada bi nekaj pogledala v »Edinost«, prosim, posodite mi jo.« — »Oprostite — navadno je ne kupujem, ker jo lahko čitam v ka-

varni. Ako želite, imam slučajno »Piccolo« pri sebi, tega nikdar ne zabim kupiti.« — Jaz le molčim in se delam nedolžno. Ali kadar ga sè svojimi pogledi ogrejem in mu prične srčeece hitreje bti, stopim pred njega: »Tacega gospodiča, ki »Edinost« po kavarnah čita in »Piccolo« v žepu nosi, ne maramo, takemu pokažemo me slovenska, priprosta dekleta: flgo! Tu jo imaš. In ni me več blizu.

Ha, ha, so se zahrohotala tovarišice; Stana, ti pa jo znaš. —

Zdaj nam bo še Milka svoje ribarenje popisala, dè starejša.

Oprostite, jaz sem postala ni me sram reči, — narodna tatica. — Kjer le morem pobrskam na tihem temu ali onemu fantu v žep in ako zasačim, kar iščem, lepo spravim.

Neko nedeljo, sem nabrala kar deset »Piccolov«. Vse razgrnem in pokažem: »Evo, naše Slovence, s čim si brišejo cikarjaške nosove«. — Vse je zahrohotalo, miza se je stresla in kmalu bi bili vsi litri poskakali na tla. — Zdaj se junaki tepejo za laške štrace: gospodična, ta je moj, drugi zopet, ta je pa moj, tudi jaz sem ga kupil kriči tretji itd.

«Dobro, vrlo dobro. Fantje, zdaj pokažite, »Sočo«, »Edinost«, »Narod« ali druge» — Vse je tiho! Zdaj bi poslušale, drage posestnice, kako žehitam te »ljudi«.

«Vaše »Piccole« izročim Briveu, da bo vedel, kako podpirajo naši fantje slovenske liste v Trstu». — Mene že dobro pozna marsikdo in od strahu, da jim laških listov ne zasačim, hranijo v žepu kako »Edinost«, če tudi teden staro. —

«Pravo si zadela, to je edini pripomoček, osramotiti naše narodne »piccole«.

Starejša na to: Zdaj ste slišale razna poročila. Naše delovanje je koristno potrebno. Obljubimo s prisego na našej trobojnici, da hočemo i v novem letu delovati za naš narod.

Položile so roke na trobojnice, zapri-segle, delati po pravilih, skrivne zarote. —

— V tem je pri sv. Jakobu bila ura polnoči. —

Praktično.

Zakaj se ženiš z debelo krčmarico?

Povabim na gostijo vsa društva korporativno, gostje bodo plačali vino, ki ga spijejo sami, in jaz vtaknem v žep masten dobiček.

Istarski sršeni.

Odgoja mladeži.

Poznato je svakomu, kakve si Austrija Talijane odgaja i na koji način si ih uzgaja. Za primjer bi mogli služiti nekotji visoki činovnici, pače i dvorski savjetnici, koji su starinom i rodom Slaveni te su sami postali tobože umjereni Talijani, a svoje sinove moraju ubrajati medju žestoke iredentase.

Ali netreba misliti, da Talijani moraju slati svoju diecu, Bog zna kamo, u školu, da uzrastu na diku Italije: to se dade polučiti i na c. kr. gimnaziji u Kopru, koja stoji pod ravnateljstvom viteza Babudera, jednoga od spomenutih Talijana, srednje pasmine.

Samo učenja povjesti talijanske književnosti ima u sebi klieu iredentizma, dočim je mladež već »o domaćem odgoju razpoložena na mržnju svega što nije talijansko.

Ipak vrhunac recimo, mudrosti austrijske glede koparske gimnazije sastoji u tome, da se na istoj rabi vježbenica latinskoga jezika, u kojoj dolaze stavei, kao na primer ovaj:

L'Italia é la nostra patria, là siamo nati, di là veniamo, là ritorneremo.

Tko nevjeruje, neka se osvjedoči kako mu se bolje svidja, ali čuditi se nesmije nitko, da su svi Talijani u Austriji iredentaši, što znači: Austrijanci po sili.

Skidam kapo i do erne klanjam ti se zemlje, ti visoka, mudra, nedostiživa i nerazumljiva austrijska politiko!

Premetena ljubimca.

Dva zaljubjena sta se shajala večkrat za starim streliščem v Ljubljani, ker pa je bila zaljubljene teta huda, ni dovolila, da si v pričo nje dajata »pomenke«. Ljubimeci so bili od nekđaj zviti. Tudi naša dva sta si umislila skrivno znamenje.

Na sprehodu se srečata s teto; revica se ni upala niti pogledati ga v obraz. Za hrbtom tete pokazala je pa štiri prste, kar je značilo: danes ob 4. za starim streliščem.

Kritika.

Kako je igral Jaka ulogo mladega hlapca — Janka — v »Mlinarju«?

Izborna. Še duhovi se ga niso mogli nagledati. Dva trikrat so se povrnili na oder, da ga vidijo.

Clemens.

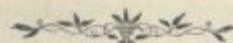
Nevarna moda.

Letošnja zimska moda je prinesla kožuhaste ovratnice z živalsko glavo. —

Nemške dame pa, ki strašno ajfrajo za čotastim »Volfom«, ga nosijo ne samo v srecu, ampak tudi na vratu.

Ve slovenske dame pa, bodite oprezne, pri zbiranju, da se Vam tako lačna zver ne ovije okolo belega vratu, kjer bi vam lahko tudi narodno srce požrla. —

Iskrice logike,

ki se krešejo v goriškem »Narodu«.

Vzrok razkolu na Goriškem je vsakdanji kruh....

Ljudstvo na Goriškem se je razburilo, ker sti dve osebi lačni....

Dr. Tuma je kriv razkola, ker je Kranjec....

Dr. Thuma je bil nekdanj učitelj, a ker je raje zgubil učiteljsko službo, nego da bi pogazil svoje prepričanje, je veteranjak....

Kdor zapušča mastno cesarsko službo, je norec....

Kdor ima penzijo, nekaj zasebnega premoženja in službo koncipijenta, je brez službe....

Kdor je zapustil gotovo cesarsko službo in se posvetil javnemu delovanju mej narodom, je lahkomišljenež....

Kdor je iz navdušenja za narod zamenjal gotovo službo 1500 gld. za negotovo službo 1200, je sebičnež, ki ne zasluži našega zaupanja....

Kdor nima stalne plače, ni za poslanca....

Cesarska služba je »zlato jabolko«, ker je povsem stalna, ker cesarskemu uradniku ne pobije toča »pridelka« (Ta izraz je vreden groš) in ga uživajo celo po njega smrti (če tudi le udova in otroci). In ker so le ljudje z stalnimi plačami poklicani za poslance, Slovenci ne bomo srečni dotlej, dokler ne bomo imeli v parlamentu na Dunaju cesarsko kraljevo delegacijo, morda s kakim policijskim komisarjem na čelu.

* * *

Sedaj pa nekoliko Brivčeve logike.

»Pridelka« e. kr. uradnikov ne pobije toča nikdar. »Brivce« pa se boji, da bo »Narodova« logika — toča za narod naš na Goriškem....

✂

Usodna tiskovna pogreška.

Neka dama je zaslovela po tem, da je na vsaki javni prireditvi za »uboge siromake« blestela se svojimi — toaletami, pardon: se svojim brezprimernim usmiljenjem do trpečega človeštva. Če si prišel k njej po noviči za kako siroto, nisi seveda dobil ničesar, ker.... no, ker morda ne bi bil nikdo videl nje — dobrega sreča; ali na javnih veseljih je bila povsodi prva in je izpodrivala druge, ki so res delale le za plemeniti namen.

Nekoč je bil zopet sijajen bazar v pomoč siromakom, na katerem je zopet

blestela se svojimi — toaletami. Poklonov je bilo seveda vse polno, na—pol—do—tal in povsem—do—tal. In drugega dne slavospev v listu.

V poročilu, kako je naša dama slikala svoje srčno veselje, ko more sodelovati siromakom na pomoč, pa je stalo: Ne, ne, ni ga slajšega urivanja.... (uživanja)

In dama je čitala to poročilo.... Tableaux!

Neki list je poročal o nekem sijajnem volilnem shodu:

Poslanec je bistro razkladal svoje nazore o političkih razmerah. A ko se je ob zaključku zahvaljeval na zaupanju, ki mu je skazujejo njega volilci, je postal tako topel v besedi, da je čutilo vse občinstvo, kako vinjen (ginjen) je bil govornik.

✂

DOPISI.

Iz Trsta. Burja je, burja, dragi Brivče! posebno pa za Slovence; da bi oni enkrat poskusili simpatizirati z burjo iz Dunaja, mesto vedno boriti se proti burji; morda bi jih ne zeblo tako. Ali s tem je malo težko, ker v nas se menja vreme ravno tako hitro, kakor ministri na Dunaju. Zima je jako huda; tri leta nismo imeli takega mraza, za to si je tudi naš »Sokol« poiskal prostore, da si ogreje malo svoje otrple peruti! Snega smo tudi že imeli menda to, ker izgleda mesto bolj nedolžno, odkar so odpravili natakariče. Koncertov nam, hvala Bogu ne manjka, ali ljudi nam manjka, ki bi zahajali na koncerte. »Čevljar baron« na primer je vspel jako dobro, kakor je trdila kritika, zato je bil tudi vspeh za blagajno jako kritičen!

Taljanji nam nočejo dati več gledališč, ker vedo, da bi imeli deficit — morali bi namreč na vsak način tudi peči kuriti! Pravijo da Slovenci propadajo v Trstu. To pa ni nič čudnega, saj hoče vse na — oder! Sedaj stopi neka nova družba na oder; na kak oder pokaže bodoča praksa! To je vsaj praktično!

Teorija itak ne velja nič! Kurz za stenografijo — spi; kurz za ruski jezik — spi; literarni klub pa je začel spat predno se je imenoval literarni klub, menda zato, ker so bili gg. literaši filozofskega mnenja, da se spanje navadi samo v spanju! Ali spada morda tudi to v dekadenco? —

Celo praktični klubi so začeli spat, n. pr. kolesarski klub »Sokol« — ta je še precej pal — celo zmrznil je! — Na

praktični podlagi bo pa morda vspeval »govorniški klub«, kateremu bo učitelj — Jaka! Podlage bo dovolj! Misel ni slaba, ali bojim se, da ne bi nas učil ta učitelj kak nesmisel! »Politizirati hoče danes vsak možak, naj bo čudak ali vojak, bedak ali učenjak!

»Edinost« je tudi lepo napredovala odkar ima svojo lastno tiskarno, ali »edinost« v Slovencih propada! »Novi List« bo moral z novim letom svoj naslov menjati! Kdo bo vruga čital nove liste iz starega stoletja!

Velikih slov. plesov letos ne bo. Na njih grob postave slov. društva — venčke! Pusto bo, pusto — v tem pustu! Lah! so nam postavili — post, samo — post, ako vzdigne Slovan — post, da si sezida domove svoje! — V zelenem hribu bo za Slovence »narodni dom«, akoravno trdi hranilnica, da bo to »neroden dom«. Čeprav bi nas Lah! hoteli vloviti. Slovan mora vendar sloveti. Ako ne drugače, pa vsaj z novim pravopisom!

V novem stoletju kaj več! Tvoj

»P o v ž e.«

o o

Kako se spreminja govornica.

V ljubezni:

Saj te smem spremiti na sprehod?.... Saj veš zlata moja dušica, da ne morem niti trenotek živeti brez tebe!

V medenih tednih.

Obleci se, da se malo nasrkava svežega zraka.

V navadnem zakonskem stanu.

Z Bogom, stara, jaz grem na »špaš«.

Premeteni Francek.

Francek je izustil neko grdo besedo. Mati: Pokaži jezik, da ti ga odrežem! Francek: Saj ga nimam; saj sem ga ravno — požrl!

Verjamemo.

Zagrizen lovec pripoveduje na Silvestrov večer »pri Vijolicah«: Verjamite mi, gospoda, v tem letnem času je v občini, kjer imam jaz svoj lov, toliko zajcev, da so zginile vse — zeljne glave.

Clemens.

o o

— Zakaj Engleži nimajo vojaških zastav v južni Afriki?

— Zato, da prihranijo Burom trud jih pobirati.

1900

dne 1. januarja ob 5. uri pop.

pridite vsi na veselico, ki jo priredi ženska podružnica »Sv. Cirila in Metoda« v »Slovanski čitalnici« ulica S. Francesco št. 2. I. nad.

Ne pozabite! — Novo stoletje, nove moči!!

Osem straž na eno ženo.

„Nazarij“ parnik iz Kopra se je približal bregu. — Finančni stražnik gre na krov da poišče tihotapee. Koperčanka na to z beži iz parnika in teče na bližnji, ki je sprejemal potnike za Pulj. —

Finančni stražnik teče za njo kričé: Primité in žvežite jo. — Bližnji stražar mu pa na to reče: Pojdite po njo vi, potem jo že svezem. A žene le ni bilo iz parnika, zunaj so pa čakali štirje stražniki. Zdaj pošljejo iskat pomoči, na magistrat, a ta jim da še štiri lamparete, a tudi ti niso nič opravili. Čez dolgo časa doide žena na krov in reče: Pustite me, saj grem sama in res pada se na bližnjo finančno postajo. Tam so jo preiskali a našli niso nič. Pred vrati je pa fin. stražar čakal misleč: Za silvestrov večer bude že nekaj. — Ko je pa zvedel, da ni nič zamrma: die verfluchte!

Brivčev koledar

se že tiska. Prihodnji teden bude gotov. Ker smo uverjeni, da bude ugajal, ga toplo priporočamo slav. občinstvu. —

Upravništvo Brivca.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča
Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cévi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurško opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Kedor daruje noviče za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krempelej.

Prva slovenska trgovina z želežjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohlštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

I. VIČIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki cení.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 35 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bude na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom.

Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravništvo „Brivca“.

Da bude vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: 10 do 20 kron.
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače **istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko** vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno n zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Nijeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj trdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike deponitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN

v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša držnostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvoja **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino trdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno trdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.

(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kavé dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne uloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gl.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzorci na deželo se pošiljajo zastonj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova šte. 28.